

SZENTES ÉS VIDÉKE

POLITIKAI LAP

A CSONGRÁDVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelen **vasárnap** és **csütörtökön**.
 Előfizetési ár:
 Negyedévre 2 korona 30 fill. Felévre 3 kor. Egész évre 10 kor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Görög-udvar,
 hová a kizáratok címzendők

Hirdetéseket és nyilvtéri közleményeket
 a kiadóhivatal
 mérsékelt áron számít fel.

Búcsúzik a főispán.

K e l e m e n Béla dr., Szeged város és Csongrád vármegye főispánját, saját kérelmére fölmentette a király az állásától; a volt főispán tegnap Szentesen időzött, hogy személyesen vegyen búcsút jóbarátaitól, talán elvtársaitól is; a vármegye törvényhatóságától azonban levélben vesz búcsút s ugyancsak búcsúzólevelet intézett, az alispán útján, a vármegyei tisztikarhoz is.

Ezt a két búcsúzólevelet — megtisztelt bennünket ezzel — eljuttatta a volt főispán szerkesztőségünkhez is s a tisztikarhoz szóló levelét lapunk más helyén közöljük is; ellenben a törvényhatósági bizottsághoz intézett búcsúzólevelét — nem akarván elbavágni az eseményeknek, — ezúttal még szösz szerint nem közöljük.

De, mert a főispán búcsúzik s levelei megküldésével minket is megtisztelt, illő, hogy viszont mi is búcsúzzunk tőle és elbúcsúztassuk a főispánsgától.

Három éve mult pár hónappal, hogy **K e l e m e n** Bélát az ősi Csongrád vármegye főispánágába nagy pompázzal beiktatták.

Főispánná történt kinevezetésének ha a nagyközönség által nem is, de általunk jól ismert előzményei; az a tény, hogy kinevezetése azután pár héttel történt, hogy elődjét, **C s a t ó** Zsigmond dr., úgy a miniszterelnök **W e k e r l e** Sándor, mint **A n d r á s s y** Gyula gróf belügyminiszter már megmarasztalta volt állásában s **K e l e m e n** Béla dr. még egy hónapig se tudott várni kinevezetésével, holott tudnia kellett, hogy elődjének nyugdíjjogosultsága elváltáhatatlanságához csak éppen ennyi szolgálati ideje hiányzik, — ez a tény — ismételjük, arra indított bennünket, hogy az installációjára körünkbe érkező új főispán, **K e l e m e n** Béla elé tüköröt tartunk, követendő példát állítunk, ugyancsak csongrádmegyei volt főispáni elődje és rokona, **Zsilinszky** Mihály személyében és kicövekeljük azt az utat, amelyen haladva, eljuthat itt mindenkinek osztatlan, szeretetteljes elismeréséhez.

Lehetetlen kívánságokat nem támasztottunk vele szemben, nagy föladatait teljesítését nem kívántuk tőle. Kívánságaink veleje az volt csupán, hogy respektálja Csongrád vármegye ősiségét s ne akarja azt az ő fantaz-

magóriájában élő Szeged-megyébe bekebelezni; maradjon főispáni működésében mindenkor pártatlan és irton ki lelkéből minden bosszúindulatot.

Ez a három pont volt kívánságaink gerince; ezeket joggal támaszthattuk, mert hiszen erkölcsi lehetlenségnek kellett tartanunk azt, hogy bárki is beleüljön egy vármegye főispáni székebe azzal a céltattal, hogy az ezen állásában gyökerező hatalmát és összeköttetéseit éppen annak a vármegyének az elpusztítására használja ki; el kellett várnunk a függetlenségi párt kebeléből kikerült főispántól jogszerűen azt, hogy amit akár mint valóban létezett, akár mint ráfogott tulajdonságot az általa átkozott és elbuktatott szabadelvű pártban évtizedeken át ostromozott, — a pártosságot kizárja megyei kormányzatából s ha ezt kizárja: szükségképpen kitéli lelkéből a bosszúindulatnak utolsó csiráját is.

Most, hogy **K e l e m e n** Béla a főispánsgától búcsúzik s mi viszont búcsúztatjuk őt, — azoktól eltekintve, amiket a törvényhatósági bizottsághoz intézett búcsúzólevelében a maga érdemére felhoz s amikre alkalom adtán kell majd reflektálnunk, — mi búcsúztatól csak azt vizsgáljuk: mennyiben felelt meg három éves főispánsgája az általunk vele szemben támasztott emberességi kívánságoknak, amiknek teljesítése állásában kötelező is, a mellett, hogy kis jóakattal, megerősítésébe se került volna.

Vegyük sorra a három kívánságot s lássuk, mennyiben felelt meg a búcsúzó főispán ezekben állása kötelezettségének.

Szegeden mozgalmat indított Szegedmegye létesítése érdekében, ez érdekében emlékirattal fordult a belügyminiszterhez és a kormányhoz és igaz ugyan, hogy ebben az emlékiratban nem indítványozta Csongrád megyének a maga egészében való megsemmisítését és az új Szegedmegye székházának Szentesről Szegedre helyezését, de igenis azt, hogy a megye tisztáninni járása az új Szegedmegyéhez csatoltatván, Csongrád megye megcsontkittassék vagy más területekkel kártalaníttassék, — és cselekedte mindezt a nélkül, hogy az általa ugyancsak kormányzott Csongrád vármegyét is érdemesnek ítélte volna megkérdezni: vajjon mit szól az ő megyei geográfiai törekvéseihez. Felőlünk, nélkülünk akart hát a megyei terület kérdésében határozatot provo-

kálni a kormánytól és törvényhozástól, ami — gyöngéden szólva — elég különös világot vet a megye és Szentes iránt táplált megbecsülésére.

Hogy mennyire emelkedett fölül személyi és párttekineteken, szószaporítás nélkül ezt is rövidesen megvilágíthatjuk. Nem kell egyébre emlékeztetnünk, csupán arra az erőszakoskodásra, amelyet a legutóbbi általános megyei tisztujtáskor és albizottságok alakításakor kifejtett annak érdekében, hogy a politikai pártja néhány emberét, érdemes régi köztisztviselő kizorításával álláshoz juttassa, az ezen erőszakoskodásában valiótt kudarca után folyt — úgynevezett béketárgyalásokra, amelyekben a vármegye négy országgyűlési képviselőjét játszotta ki a megyei törvényhatóság ellen s arra a módra, ahogy főispánsgája alatt a fegyelmi ügyek olyatén elintéztést nyertek, hogy amíg egyes ügyekben — elismerjük, igen helyesen és a közérdeknek megfelelően, per trapp-galopp hozták meg az ítéletet, addig más ügyben, melyben talán legkedveltebb párthívről van szó — csaknem egy éve tartó huzavona után még ma sem tartanak az ítélethezatalnál.

Ami pedig a bosszúindulatnak a főispáni állásban kötelező visszafojtását illeti, ki nem emlékszik a **M á t t f f y** Kálmán volt főjegyző esetére, akin hogy nyugdíj-járandóságában megrovidítve, nagyot üthessenek, még attól sem riad vissza a hatalomra került főispáni klikk, hogy a vármegye nyugdíjszabályzatát hirteleniben megváltoztatva, annak megváltoztatott rendelkezései szerint mérjenek a nyugdíjba zaklatott köztisztviselőnek igaztalan igazságot.

Nem, ezekben az emberies vonatkozásokban **K e l e m e n** Béla nem volt Csongrád vármegyének olyan főispánja, akit utódainak, mint neki volt elődjét, **Zsilinszky** Mihályt, követendő példa és tükörképpen állíthatnánk a személyé.

Hogy a közkormányzat és speciálisan Szentes közdolgaiban miben merült ki munkássága és főispáni tevékenysége, — erről akkor lesz alkalom megemlékezni, amikor búcsúzó levele a vármegyei törvényhatóság elé kerül.

Azokban azonban, amik a főispáni állástól elválaszthatatlan követelmények, — ezt bizvást megállapíthatjuk — **K e l e m e n** Béla nem felelt meg a főispánsgához fűzött jo-

gos kívánságoknak és éppen azért ma, amikor ő búcsúzik, mi viszont könnyű szívvel veszünk tőle, mint olyan főispántól búcsút, akinek távozását a megye kormányzat éléről, sem a vármegye, sem Szentes érdekében nincs okunk sajnálni.

— is. —

Bomlás, új pártalakulás. A magyar politikai életben addig nem lesz rend, míg a hamis elveken épült pártkeretek le nem omlanak. A magyar alkotmány épsége nem tűri, hogy a partok az alkotmányt kétféle darabolják, első és másodrendű hazafiságot jelöljenek meg s mindezek fölött még a politikában való következetességet, elvhűséget is megtagadják.

Amit a hamis alakulatok tettek, a fölött itél most a nemzet. Ez az ítélet általános kaoszon át vezet. A politikai partélet keretei bomladiznak, szakadoznak, az elemekre való tagozódás folyamata áll szemünk előtt. Az alkotmány part a hétfő esti értekezletén fölöszlott. Olyan tekintélyes férfiú, mint Navay Lajos jelentette ki, hogy a part tagjainak felével belép a miniszterelnök vezérlete alatt alakuló új pártba. A pártbomlás tünetei észlelhetők a népparton is. A pártnak azok a tagjai, akiket régi kötelékek fűznek Zichy János grófhoz, vele hajlandók menni. A függetlenségi párt kettészakadása már régi tény, de új az, hogy az egyesülés sehogysem tud létrejönni. Általában mondható, hogy a nemzet eddigi politikai partkeretei a bomlás, szakadás, a kaosz olyan képét nyújtják, amilyen eddig példa nem volt.

Az már bizonyos, hogy az alkotmánypart fölöszlott. Ezt hétfőn este hivatalosan is kimondták. A ndrássy Gyula gróf néhány emberével pártot kívül marad, Wekerle Sándor, Hadik János gróf, Szerényi József, ezek Andrássy személyes hívei. A többiek ellenben, élükön Navay Lajossal átmennek az új kormánypartba, melyben Zichy János gróf vállalja a kultuszministerséget, míg Navay Lajos a képviselőház, Csaky Albin gróf a főrendiház elnöke lesz.

Az alkotmánypart tehát fölöszlott és a régi koalíció nem tudja: mitévő legyen. Igazán tragikomikus ez a helyzet, anelyben számos jel arra mutat, hogy nagyon erős munka folyik abban az irányban, hogy a koalíció megmaradt romjai valamely formában továbbra is együtt maradjanak, sőt a hatvanhetesek — hír szerint — Wekerle Sándor elnöke alatt egyesülnének is egymással. Wekerle Sándor, mint az egyházi törvények alkotója, a nagy polgári minisztérium volt elnöke fúzióban a néppárttal: ez magában véve is isteni komédia.

Ezzel a kaósszal, ezzel a bomlodozással szemben alakul az új kormánypart. Navayékon kívül a szászok is belépnek Héderváry gróf partjába. A partalakítás munkái teljes erővel megindultak és folynak. Tiszta István gróf hétfőn terjesztette az ebben működő bizottság elé azt a nemzethez intézett, általa szövegezett proklamációt, mely az új part programját is tartalmazza. Ez a proklamáció kedden reggel megjelent a fővárosi lapokban és ezzel az új partba való toborzás megindult.

A part szombati alakuló gyűlése elé, melyet a fővárosi Vigadó nagytermében tartanak, Héderváry Károly gróf miniszterelnök részletes programot fog terjeszteni. Mindenki minisztérium minden ügyosztálya ut-

tatást kapott, hogy sürgősen állítsa össze munkaprogramját. Az ügyosztályvezetőkkel a miniszterek értekezletet tartottak, amelyen részletesen megállapították az egyes tarcák munkatervét. Ezekből az irasba foglalt munkatervéből állítja össze a miniszterelnök azt a beszédet, melyet az új part alakulására egybeülő közönség előtt szombaton elmondani készül. A gyűlés mindenekelőtt ideiglenes elnököket és jegyzőket fog választani. Azután szólal föl a miniszterelnök, utána Tiszta István gróf beszél, akit talán más szónokok is követnek. A közgyűlés azután egy határozati javaslatot fog elfogadni, melyben a partalakulás kimondja. A megalakulás után székebb körű bizottságot küldenek ki a part alapszabályainak és részletes programjának kidolgozására. A program az, hogy az új part sem hatványos, sem negyvennyolcasnak, hanem nemzeti munkapartnak vallja magát és föléll a királlyal való összhang helyreállítását, lefelé a nemzet széles rétegeinek közös munkában való egyesítését tűzi ki legfőbb feladatául.

Az új pártalakulásnak ezek a külső keretei. Belső szempontjai: a béke, a nyugalom, a liberális kormányzat, a jó közigazgatás és az általános választói jog megalkotása. Ilyen elvek hirdetésével bizonni lehet hozzá, hogy az új part erősen maga mellé hódítja az ország közvéleményét.

Karnevál.

Írta: Nagy Zoltán kir. törv. bír.

Ugy elnézem a lapok mulatságsorozatát, mely farsang idején hasabokra terjed. Hány bal, táncestély, műkedvelő előadással egybekötött vigasságról számol be. Persze mindannyia kitűnően sikerült, a társadalmi vezéralakok is megjelentek azon, a siker óriási volt.

Nézéledésem, szemléledésem azonban, amint kerestül futom a sűrű sorokat, nem merül ki abban, hogy értelem nélkül jarrsam a szemem, hanem benyomásként az kap meg, vajjon bírja-e, képes-e elviselni, erkölcsileg és anyagilag egy-egy helyi társadalom azokat a terheket, melyekkel ilyenemű mulatság jár. Azon tuddódom, vajjon egészséges, természetes-e az, hogy Karneval havában minden egyesület, tarsaskör és intézmény ily módon ad életjét magáról?

Elve szemelök egy körülménnyel csak azért, hogy a netán ellenkező véleményem levők kezéből elszedjem a hatalmas érvet: mely tisztelettel és benső elismeréssel hajlok meg azok előtt, akik a jótékonysságyében, ennek cégre alatt rendezik a mulatságokat. Elismerem, hogy nemes emberi cselekedet. Hiszen annyian vannak szynlódók, betegek, segélyre szorulóok, akiknek szükségleteit fedezni kell. De kérdem, vajjon a jótékonysságy gyakorlásának eszköze egyedül és kizárólag csak a mulatságtartás lehet? Oh nem, feleli a Nemtó sereg, van más is, csakhogy az a sok más nem válik be, nem eredményes. Míg ez a belépődij ellenében élvezetet, szórakozást és mulatságot is ad azért célirányos. Hát ezt is keréken tagadom. Részletekre nem terjeszkedve ki, teljes megbizonyosodással állítom azonban, hogy egy-egy ilyen lezajlott mulatság után csak egy-egy illúzióval leszünk szegényebbek. Tessék csak egyenként s külön-külön megkérdeni, hány kifizetetlen divatruhá s zamlá, hány szerte-föszlött remény, hány keserű család kisérdője a kaczenjammert utáni állapotnak. Ha mar annyit sok mindenféléről statisztikát vezetnek, csudalom, hogy nem akadt még emberfia, aki ezt a szakot választotta. Mert ha lelkiismeretes alapossággal, mindenre kiterjedő figyelemmel állítana össze: az eredmény nem lenne más, mint amit édes mindnyajan tudunk, csak bevallani merjük oly kevesen.

Nem is az élvezet, szórakozás és mulatságy érdeke avagy ingerre a lényeges álta-

lában s oly kevés kivétel mellett, hanem az a társadalmi konvencionálisizmus, mely sokszor reánk erőltetve, még többször magunkkal elhitelve visz, sodor magával mindent a nagy nyilvánosság körébe. Analizálva, elemelve az okokat, barmi burkoltnak is tessék, mint magot, mely közé a nagy világ előtt a nagy és mélyre, mint ok csoportosul, csak ezt a társadalmi kényszert kell hogy elfogadjuk. Nagy kérdőjeleinket merred elénk annak a társadalomnak a tekintete, mely tetteink és cselekedeteinket akként irányítja, hogy mit mond majd a világ? Erre a minduntalan feltoluló, minden lépésünket kísérő kivancsiskodásra ígygenszünk úgy cselekedni, hogy a világ fogalma alá egyesített embertársaink helyeslést megnyerjük s fásult kedélyvel, igazi lelki kielégülés után sóvargó unottsággal, olom-sulyként nehezedő faradt léptekkel engedjük magunkat vonszoltatni balteremből hangverseny-csarnokba, matinéról művészestélyre, mert, rémülve gondolunk arra, hogy micsoda látszólagos melegséget találunk ki feleletként a világ kérdésére, mely azt kérdi kivancsiskodásaval, hogy hol voltunk s miért nem voltunk ott?

Uh, Aesopus meséje a molnar és fiáról és a parabola erkölcsi igazsága eszünkbe nem jut. Tetszelgünk magunknak azzal, hogy társadalmi pozícióink és hogy egy bajos fiatal asszony ismerősöm szavait idézzem: »leisztolunk«; szamitunk, sulyunk, nyomatunk, sőt talán tekintélyünk is van. És ez a kijelentés megnyugvást is ad, a megnyugtató érzés kisorsítja a feltámadó diszsonanciát, az élet annyi ezer apró-cseprő baját, amely tulajdonképpen maga az élet — s így rózsaszínű szemüvegen nézve: az élet lilaszínű ködön át tekintve, élni mégis jó.

A kaczenjamerre gondolni magarontana az illúziót: a holnap bizonytalanságait avatatlan kézzel ma már turkálni, talán szentségtörés szamba menne. Eszserűséggel, mérlegelő számításai avagy plane a kétszerkettő kérielhetetlen bizonyossággal számolni azzal, ameddig a példabeszédszerű »akkaró« ér: ugyan kinek jutna eszébe? Már pedig anyagilag általában képtelen elviselni az a társadalmi középosztály azt a terhet, amelyet a jótékonysságy mezebe öltözött társadalmi kényszerűség az ilyen társadalmi szereplés által tőle megkiván és a rendszer beosztású gazdasági élet krónikus, nehezen kilábolható betegségébe: az adósságy-csinálasba esik, ha a konvencionálisizmusnak hódolva, ama bizonyos bajos asszony-ismerősöm szavait szerint, hogy leisztolunk, avagy »mit micsoda szerepel, rendez, résztvesz a társadalmi életnyilvánulásokban.

Csakhogy legfőbbzör a szintiszta valóságot: nem akarjuk meglatni. Vagy ha meg is látjuk, rajunk kívül esők és masok példából látjuk: okálni azonban csak a magunk karan okunk. Erkölcsi igazságokat hirdetni, morált prédikálni pedig halatlan foglalkozás. A Földvári Jakabok, a közsímert magantudósok élete rendszeren ott végződik, a hol az előhalottak birodalma terül el. Már pedig mi élni akarunk. Élni pedig egyet jelent: élvezni is az élet gyönyörűségeit. Miért ne használunk fel azt, ami önként kinalkozik? S vajjon van-e erre alkalmasabb idő, mint az, a mit Karneval herceg nyit meg a szórakozásnak, az élvezetnek, a gyönyörűségnek annyi változatos formájában.

A családi tűzhely meghitt fénye, az egymást megértés és lélekbeli fakadt önzetlen szeretet meleg félszék, az otthon, a családi és barati kör életkedvet, hitet, bizalmat, lelki megnyugvást adó közelségé úgy is megmarad akkor szamunkra, mikor betelünk mar torkig a világgal s elégett szárnnyakkal, hamvadó hittel oda térünk vissza, a honnan kimozdulni sem kellett volna. De ezt csak akkor látjuk be.

Tanultunk s a tandíj árát keservesen fizettük meg egy élettapasztalattal s illúzióink, összetört reményeink cserépdarabjait összeszedni elég hosszú meg az az idő, a mely a sírig tart.

Ujdonságok.

Szentes, 1910. február 17.

— **Búcsúzó a tisztikarhoz.** Kelemen Béla volt főispán a következő levelet intézte, búcsúzásként, — a vármegye alispánja útján, a tisztikarhoz:

Nagyságos királyi tanácsos, Alispán Úr!

A bekövetkezett kormányváltás miatt Csongrád vármegye és Szeged szabad királyi város főispáni állásáról lemondottam és ezen állásomtól saját kérelmemre a mai napon felmentettem.

Kedves köteletségemnek teszek eleget, mikor azon ügybuzgó, lelkiismeretes és eredményes közszolgálatra visszaemlékezem, melyet Nagyságod és a vármegye tisztikara Csongrád vármegye és a polgárság helyesen felfogott érdekében lelkiismeretesen teljesített, — hivatali működésükért őszinte elismeréssel adózom és igaz melegséggel mondom köszönetet úgy a személyem iránt mindenkor tanúsított szives előzékenységért, mint hivatali működésüknek nagyban és egészben hatékony támogatásáért.

Amikor magamat Nagyságod és a vármegyei tisztikar szives jóemlékébe ajánlom, biztosítom önöket, hogy részemre maradó emléket képez azon három év, melyet Csongrád vármegye közügyeinek intézése és fejlesztése körül hűséges szolgálatban, mint főispán Nagyságod és a megyei tisztikarral együtt működtem.

Hazaftas tisztelettel vagyok:

Szgeden, 1910. évi február hó 13-án.

Kelemen Béla.

Kelemen Béla volt főispán különben a tegnapi napot Szentesen töltötte és ebből az alkalomból testületileg búcsúztak el tőle: a vármegyei tisztikar, élén a tavollevő Cicatricis Lajos dr. alispán helyett, Nagy Sándor dr. főjegyzővel, az állam-építészeti és számvetői kirendeltség, szintén hivatalfőnökeik vezetése alatt.

— **Megyegyűlés.** Csongrádvármegye törvényhatóság bizottsága a folyó hó 25-én tartja rendes évnegyedes tavaszi közgyűlését, ez évben az első.

— **A Mindszent-vásárhelyi törvényhatóság út földmunkáját** Hódmezővásárhely város a maga határa nagy részében már elkészítette és így reményleni lehet, hogy az év folyamán azon a szakaszon a köburkolat is elkészül. A mindszentiek most hat csak azon töprengnek, hogy vajjon a vármegye mikor fog bele a mindszenti határba eső útrész kiépítésébe, amit pedig a községnek még Csátó Zsigmond dr. főispán-sága idejében megígérték.

— **A hatóság figyelmébe.** Szentes város a Kossuth-utcai burkolt csatornát a múlt évben jelentékeny hosszúságban cementlapokkal fődte be, melyek közt helyelyel-ízzel vasrostély van elhelyezve, a gyalogjáróról lefolyó viznek a csatornába levezetésére. Ez eddig nagyon helyes dolog volt a hatóságtól. Kevésbé helyes az, hogy a cementlapok lerakása nem történt lejtmeretkezéssel, úgy, hogy a gyalogjáróról lefolyó mocskos, iszapos csövű majdnem végig egész tavakat képez most a lapokon, mert le nem folyhat a rostélyokon; legkevésbé helyes pedig az, hogy ezeket a burkolt lapokat a hatóság soha le nem tisztíttatja s az egymásnak kitérő, gyalogosan közlekedő közönségnek az

a része, mely a csatornaburkolatra szorul le, — e miatt bokáig érő sárhabarcsban kénytelen lábolni. A kocsúttakat útaszokkal így téliúdon olykor-olykor talán nem ártana ezeket a gyalogos közlekedési vonalakat is letakarítani. Erre hívjuk fel a hatóság figyelmét. A városi mérnökség és a rendőrhatalóság figyelmét pedig felhívjuk arra, hogy a Horváth Gyula-útca végén, Papp László városi főszámvető portája végén levő, köztulajdombot képező útátjáró egy részét, vízvezetékí csövek lerakása céljából még az ősszel felszedték, de mindmáig az átjárót helyre nem állították, úgy, hogy ott ma veszedelmes gödör tárog, amelybe egy hintó a mult szombatn is belezökkenve, a rugója eltörtött. Jó szerencse még, hogy senki a hintón nem ült, mert különben a bentülők legalább is meghente-regtek volna az út sorában, ha más baj is nem éri őket. Jó lesz hát ott az átjáró helyrehozni, míg nagyobb veszedelmet nem okoz.

— **Kelemen Béla képviselőjelöltsége.** A főispáni állásról lemondott és a király által immár fel is mentett Kelemen Béla dr., mint értesülünk, nem szívesen szakad el Szentesről, ami mellett bizonyos az, hogy Kossuth-parti programmal itt akarna képviselőjelöltséget felépíteni. Valószínűnek tartjuk, hogy az esetben, ha ez a jelöltség komoly valószínűságra fordul, Móhr Béla dr., aki szintén Kossuth-parti jelölt lett volna, ettől a jelöltségtől visszalép. Jelölt így is lesz Szentesen elég. Hogy aztán a sok közül melyik győz: ez a jövő titka.

— **Választások az ipartestületnél.** A szentesi ipartestület a napokban tartott közgyűlése keretében ejtette meg az elnök- és előjáróság-választást. Elnökké egyhangulag ismét Racz Zsigmondot, az ipartestületnek évek óta érdemes elnökét választották meg. Eljáróságilag tagok lettek: ifj. Szathmáry Pal, Szilágyi Janos, Földvári N. Istvan, Doszlop N. Imre, Varga Karoly Erdőháti N. Ferenc, Menning Marton, Lévai Lajos Dömsödy Pál, Soós Ferenc, Kanász Nagy Lajos, Hanka György, D. Tóth László, Kanász N. Imre, Acsi Kovács Sándor, Csura Mihály, Dóczy Sándor, Nyíry Antal, Hajdú Janos, Sándor Mátyas, Vass Béla, Kiss Sándor, Pinter Balint, Vass Imre, Vecsery Sándor, Kiss Mihály, Macsai József, Molnar Imre és Molnar Antal; — számvetőkkel választották: Tóth Karoly, Borsos Szabó Lajos és Sárvari Mihály.

— **Bajok a háziipari tanfolyamon.** A Mindszenten szép sikerre való kilatással megnyitott háziipari tanfolyam valseg előtt áll. Elfogyott a tanfolyam nyers vesszőkészlete s a kedvezőtlen időjárás folytán nem képesek a beszerzett felvesszőt Mindszentre szállítani. Ez azonban csak a kisebb baj. A nagyobb baj az, hogy a tanfolyam megnyitása előtt nem gondoskodtak a kész munkák megfelelő értékesítéséről. Az állami kiküldött máig sem jelentkezett a szövetség megalakítására. Több mint 4000 darab szőlő- és gyümölcs-szállító kosár van már készletben, de nincs, aki ezeket méltányos áron átvenné. A járási főszolgabíró ezért be is szüntette ezeknek a további készítését s most kiválogatott munkásokkal, készletben levő fehér vesszőből készített kisebb-nagyobb utikosarakat, miket a szeged-kiszombori kosárfonógyár korlátlan számban hajlandó 2,60—7 korona árban átvenni. Ha ez a változás a munkatervben beállik, akkor a mindszenti háziipari szövetség jövője biztosítva van.

— **Képviselőjelölés Szegváron.** A szegvári kerület függetlenségi szocialista választópolgárai a s a r n a p nagy értekezletet tartottak Szegváron, ahol a kerület községből összegyűlekeztek a kiküldötték. Az értekezlet egyhangulag újból Mezőfi Vilmost jelölte, aki a kerületnek most is képviselője. A párt-értekezlet egyben megalakította a százas végrehajtó bizottságot is.

— **Kéves a tizkoronás.** Panasz van a közös jegybankra. Nincs elég tizkoronás bankója és e miatt sokat szenved a pénzforgalom. Oka pedig ennek a bankóhiánynak az, hogy a tizkoronás bankók kontingense százhatalvan millió koronában van megszabva, ez a kontingens kimerült, új tizkoronás bankókat pedig csak akkor lehet kiadni, ha az öreg, rongyos bankók hazaérkeznek a bankhoz. Ez pedig nem esik meg egyhamar és addig csak nagy bankót lehet kapni az Osztrák-magyar Banktól.

— **Egy új artézi kútról.** Dobos Ferenc és társai felsőparti lakosok távol esvén hazukkal minden meglévő artézi kútvértek a képviselőtestületet, fúrással nekik közléségen egy artézi kútat. A közgyűlés azt felelte erre: hozzanak össze az érdekeltek e célra maguk között legalább 1000 koronát, akkor lehet a dolgról beszélni. Nos hát, az ezer koronát az érdekeltek összehozták, takarékpénztárba is helyezték gyümölcsösztetésre. Több az ő szegénységüktől nem telik s éppen ezért kérésükkel most újból a képviselőtestülethez fordulnak, mely — azt hisszük — nem is zárkózik el tovább annak teljesítése elől.

— **Ellenőrválasztás Szegváron.** A Szegváron Hegyi Antal lemondásával megüresedett községpénztári ellenőri állásra, a folyó hó 9-én tartott választó közgyűlésen Solgá András kunszentmártoni irnokot, aki mindszenti illetőségű, választották meg. Az új községi ellenőr folyó hó 14-én foglalta el az állását.

— **Tea-estély a református körben.** A református kör a folyó hó 19-re kitűzve volt és elhalasztott második teaestélyt folyó hó 26-án tartja meg, ahogy erről lapunknak már előző számában is hirt adtunk. A kör estélyén azok a hölgyek és urak fognak közreműködni, akiknek névsorát az első hirdásunkban közreadtuk.

Melyik jobb?

Egyszerű csukamájolajnál minden esetben jobb a SCOTT-féle EMULSIÓ. Jobb mert könnyen emészthető és emélfogva gyorsabb és erőteljesebb a hatása.

Jobb azért is,

mert szívesen veszik be azok, a kik a csukamájolajat undorító íze miatt visszautasítják.

Csak tiszta és magasfokú lófonteni (norvégországi) csukamájolaj használatát engedetik meg a

Scott-féle Emulsió

Az Emulsió készítésére: mert csak ez a legújabb vásárlásánál lóbb a világon.

A SCOTT-féle módszer védjegyét — a halászt kérjük — Egy eredeti üveg ára 2 K. 50 fillér. figyelembe venni. Kapható minden gyógyszertárban.

— **Meghíusult kivándorlás.** Zsibrita János szegvári illetőségű, 18 éves mindszenti napszámot, akinek lelkiismeretét több bűnügy terheli, a pozsonyi határszéli kapitányság, útleivel nélküli való kivándorlás kísérlete miatt 10 napi elzárásra és 50 korona pénzbüntetésre ítélte és egyidejűleg hazatoloncoltatta. Zsibrita János úlmódon hazakerülvén, a múlt héten munkakönyvért jelentkezett a mindszenti főlzolgabírósnágnál, ahol észbe juttattak a pozsonyi és budapesti cseteit Zsibrita erre, vesd el magad, kirohant az útcára és futasnak eredt. A telefon útján fölriasztott rendőrség aztán üzbe vette és a közönség segítségével el is fogta a gyorslábú Zsibritát, aki most a községi fogházban elmélikedik azon: vajjon csakugyan nem jobb dolga volna-e neki Amerikában.

Felelős szerkesztő: **BÁNFA LVI LAJOS.**
Kiadótulajdonos »Szentés és Vidéke« könyvnyomda.

Fábiánsebestyén község előljárásgától.

125—1910. sz.

Versenyfárgyalási hirdetés.

Fábiánsebestyén község előljárársága 1908. évi december hó 10-én 86/1908. sz. a. egy tanyai iskola létesítését engedélyezte.

Ezen engedélyezett s a műszaki művelethez tartozó előmért költségvetésben összesen 13721 korona 02 fillérrel előirányzott: föld és kömives-, ács, asztalos, lakatos, mázoló és üveges, bádogos és kút munkálatok biztosítása céljából Szentesen, Fábiánsebestyén község előljárárságánál 1910. évi március hó 10-én tartandó zárt ajánlati versenyfárgyalást hirdetek, melyen az ajánlattevők, vagy azok igazolt képviselői is jelen lehetnek.

A versenyezni óhajtókat felhivom, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó szabályszerűen kiállított és pecséttel lezárt serteiten borítékban elhelyezett ajánlataikat a kitűzött nap délelőtti 10 órájáig Fábiánsebestyén község előljárárságához Szentesen, annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe vételni nem fognak. Az ajánlatot tartalmazó boríték következő felírással látandó el: Fábiánsebestyén község előljárárságának, Szentés. „Ajánlat a 125/1910. számú versenyfárgyalási hirdetésben kiírt tanyai iskola építésnél teljesítendő munkálatokra.”

Az ajánlatokban számmal és betűvel világosan kiteendő azon százalék, melynek elengedése, vagy felülfizetése mellett vállalkozók a munka teljesítését elvállalni hajlandók, nemkülönben azon körülmény is, hogy a vállalat alapjául szolgáló kiírási műveleteket teljesen ismerik és magukra nézve kötelezőnek vallják.

Pályázni lehet:

I. Az előmért költségvetésben felvett összes munkálatokra.

II. Az előmért költségvetésben felvett egyes munkacsoportokra.

A munkacsoportok a következők: 1-ső csoport. Az előmért költségvetés A—I. alatti föld és kömives munka, B—II. alatti ácsmunka, C. alatti Árnycsék, D. alatti kút, és E. alatti járda.

2. csoport. Az előmért költségvetés A—II. alatti ácsmunka és F. alatti kerítés.

3. csoport. Az előmért költségvetés A—III. alatti asztalos, — lakatos, — mázoló és üveges munka.

4. csoport. Az előmért költségvetés A—IV. alatti bádogos munka.

Az ajánlatához az ajánlat szerinti költségösszeg 5%-ának megfelelő bánatpénznek Fábiánsebestyén község pénztáránál történt letételét igazoló a fenti hirdetés számára való hivatkozással ellátott pénztári nyugta csatolandó.

Ajánlattevők ajánlataikkal a végleges döntésig kötelezettségben maradnak.

Azon pályázók kik Fábiánsebestyén községgel még üzleti összeköttetésben nem állottak tartoznak szállító képességüket és megbízhatóságukat azon kereskedelmi és iparkamara bizonylatával igazolni, melyhez vállalatuk telepe szerint tartoznak.

Azon pályázók, kik azon munkálatra, melyre ajánlkoznak, törvényes képesítéssel nem bírnak, kötelesek ajánlatukban ily képesítéssel bíró megbízottat megnevezni és annak képesítését igazolni.

Az építető hatóság fenntartja a jogot, hogy a beérkezett ajánlatok között az ajánlott árakra tekintet nélkül szabadon választhasson.

A szóban forgó munkálatokra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek Fábiánsebestyén község előljárárságánál a rendes hivatalos órák alatt naponkint megtekinthetők, hol az ajánlat mintája is díjtalanul megszerezhető.

Kelt Szentesen, 1910. évi február hó 3-án.

Cserna János

3—3 bíró.

Kiadó úri lakás.

Iskola-útca 7. számú háza özvegy **Piti Józsefnének** kiadó.

3—2

Kiadó üzlethelység.

őzv. **Liebowert Mihályné** házában, vásárhely-útca 8 szám alatt **üzlethelyiség lakással** vagy annélkül, mely mindenre igen alkalmas, azonnal vagy Szentgyörgy napra kiadó. Értekezni lehet a tulajdonossal. 8—4

Kiadó lakás,

Kovács János mézárosnak a II. kerületben, a felsőpárti ovoda mellett levő házában, külön udvarral, 3 festett padolt szoba, konyha, éléskamra és ólból álló lakás — ártéziviz a folyosóra bevezetve — jutányosan bér beadó.

3—1

Csemege alma

kiválóan finom téli fajokból válogatott szép egészséges, tartós nemes példányok és pedig: Parmen, Jonathán, Belflör, Törökbalint, Rozmarin, Szerencsike és Batul. Öt kilos postakosárral 3.50, ötven kilós ládával 25, száz kilós ládával 45 korona. Minden egyes alma selyem papírra van csomagolva, gondos, lelkiismeretes és szavatolt tagymentes csomagolással szállítja utánvétellel bérmentetlenül

SZELES PÁL

Nagyvaroson (Hont m.) 20—5

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

A fogak közt maradt ételmaradékok szétbomlásából minden ember szájában főként az éjjeli alvás alatt savak

és rothadási mikrobumok keletkeznek, melyek a fogakat megtámadják. Ezek okozzák a fogszuvasodást, a szájbúzt és a kinos fogfájást. Semmiféle

fogtisztítószert meg nem szünteti ezen bajokat oly gyorsan és biztosan, mint a Sztraka Menthol-fogszapann. Gyógytárakban és drogeriákban ára 1 kor. 3 drbot 3 korért bérmentesen küld Sztraka gyógyszerész Mohol.

Kapható Szentesen Vecsery Miklós Metzger Ede és Samuel Béla gyógyszerüzében. 7—1

Egy ügyes fiú tanulónak felvétetik, lapunk könyvnyomdájában.

Védjegy: „Horgony!”

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

pedéka

egy régiókat bizonyított haziszser, mely már sok év óta legjobbi fájdalomcsillapító szernek bizonyított közönségnél, osztrák és meghülésnél, hadüzséles-köppen használat.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatossá legyünk és csak olyan ürveget fogadjunk el, mely a „Horgony” védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K—80, K 1.40 és K 2.— és úgyszólván minden gyógyszerüzében kapható. — Főraktár: Török József gyógyszerésznél, Budapest.

Dr Richter gyógyszerüzára az „Arany oroszlánhoz”
* Trágában, Elisabethstrasse 5. n. p. *

Mindennapi szétkúldés.